

GRONINGER

COURANT.

Dingsdag

den 14 Julij.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen ter kennis van het publiek, dat de *PASSAGE* over de *Bonte brug* en langs den bestraten Rijkweg, loopende van het Winschoterdiep buiten het Kleine-poortje naar de Oosterpoort, van heden af voor eenigen tijd *GESTREMD* zal zijn, uithoofde van de vernieuwing der genoemde brug en van de verlegging van gemelde straat.

Groningen den 9 Julij 1829.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: HORA SICCAMA.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen zijn voornemens, op Maandag, Dingsdag, Woensdag en Donderdag, den 20, 21, 22 en 23 Julij 1829, ten overstaan van de Heeren Notarissen J. FRESEMANN VIËTOR en R. de SITTER, residierende te Winschoten, te verkoopen: Het STADS KWELDERGRAS achter den Stads Nieuwen Polder en Finsterwold.

Groningen den 13 Julij 1829.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMANN.

RUSLAND.

PETERSBURG den 27 Junij.

In Klein-Wallachije hebben de Turken verder niets ondernomen, dan eene poging, om ons te verdrijven uit eene positie tegen over het verschanste leger van Wargorob, hetwelk de vijand in de ontoegankelijke bergpassen langs den oever van den Donau bezet heeft. Eene vijandelijke afdeeling troepen van 2000 man viel onze stelling aan. Nadat zij driemaal door kartets- en musketvuur teruggeslagen was, viel de luitenant-kolonel *Eijkoff* haar met de bajonet aan, en dreef haar met een verlies van 200 man in de bergpassen terug.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

AUGSBURG den 4 Julij.

Brieven uit Bucharest, van den 17 Junij, deelen het navolgende mede: „Sedert de onderscheidene gevechten, in welke de uitvallen van de bezetting van Silistria zijn afgeslagen, en de uitzigten der Turken, om Sizabolis weder te veroveren, en de gemeenschap van het belegeringskorps voor Silistria met de groote magazijnen, in Varna opgericht, af te snijden, verijdeld zijn geworden, ziet men hier den overgang van Silistria spoedig te gemoed. Naar men verneemt zal de graaf *Diebitsch*, nadat hij den aanval des Grootvizers zoo nadrukkelijk heeft afgewezen en deszelfs leger gedeeltelijk heeft vernield, gedeeltelijk verstrooid, met achterlating van eene afdeeling voor Silistria, zijne overwinning verder vervolgen, en de stelling van Schumla trachten om te trekken. Het Russische leger, welks gemeenschap met Varna, door de laatste overwinning, geheel is verzekerd, wordt van daar rijklijk met levensmiddelen voorzien. Indien zich deze tijding bevestigt, dat de graaf *Diebitsch* zich eenen weg over den Balkan tracht te banen, door Schumla om te trekken, en de generaal *Geismar*, te gelijker tijd, eene afwijking naar de zijde van Sophia daartelt, kan het gevolg dezer vereenigde manoeuvres eenen beslissenden invloed op den verderen krijg hebben.”

— In Adrianopol worden aanstalten gemaakt tot het opbreken van een aanzienlijk aantal troepen tegen Sizabolis. De bezetting, die gezegd wordt 5000 man sterk te zijn, verdedigt zich met den meesten moed tegen de Turken, die reeds ten getale van omtrent 15,000 man die vesting belegeren.

Het veroverde Russische fregat, *Raphael*, heeft, op bevel van den Sultan, den naam van *Allah Vermisch* (God heeft het gegeven) aangenomen.

FRANKFORT den 5 Julij.

In een' bijzonderen brief van Konstantinopel leest men, dat de Kapitein-Pacha met tweeëntwintig zeilen weder in de Zwarte Zee was uitgelopen, en men sedert zonder tijding van die vloot was, welke omstandigheid sommigen deed vreezen, dat hij, door het nemen van het Russische fregat verlok, te veel op zijne krachten gesteund en zich te ver gewaagd zal hebben. Den 9 Junij heeft men aan den mond van den Bosphorus drie Russische brikken gezien. Bij de marine heerscht eene buitengemeene beweging, en met ongeduld schijnt men berichten van den Kapitein Pacha te verwachten. Het zou niet onmogelijk zijn, dat de Russische admiraal *Greigh*, die reeds eenmaal het plan gehad heeft, om het Turksch eskader den terugtocht naar den Bosphorus af te snijden, thans daarin geslaagd was, en ware dit zoo, dan zou men met reden te vreezen hebben, dat dit een' allernadeeligsten indruk op de bevolking van Konstantinopel zou maken; want hoe wel deze wel nog altijd krijgsvanig gestemd is, schijnt hare drift door de hoge oorlogsbelastingen, die haar opgelegd worden, echter merklijk verkoeld. — Omtrent de gebeurtenissen op het oorlogstoonel hoort men in Konstantinopel niets, dan losse geruchten, daar de Porte zich steeds onthoudt, om deswege iets bekend te maken. Men heeft er nog niets vernomen van het afzenden der beloofde hulp troepen uit Egypte, en men gelooft er, dat de Onderkoning wellicht meer beloofd heeft, dan hij in staat is na te komen.

— Het innemen van Rachova, door de troepen van den generaal *Geismar*, is eene allerbelangrijkste gebeurtenis en een groot verlies voor de Turken. Tot nog toe hebben de Turksche vestingen haar proviand in granen van Orsova ontvangen, van waar de schepen ongehinderd tot aan Silistria de rivier afzakten; doch nu Rachova in handen der Russen is gevallen, is die vaart gestremd en kunnen de schepen niet verder, dan tot Widdin komen. Dit doet gelooven, dat de pacha van Widdin alles wat mogelijk is beproeven zal, om die plaats te heroveren.

— De dagbladen van Munchen berichten, dat de heeren *de Verna* en *d'Oliveira* aldaar zijn aangekomen, om, namens en voor don *Pedro*, Keizer van Brazilië, de hand te verzoeken van de prinses *Amalia van Leuchtenberg*, derde dochter van wijlen den hertog van Leuchtenberg. Beide heeren hebben eene audientie bij de hertogin weduwe gehad en een toezeggend antwoord bekomen. Thans werd er nog een buitengewoon gezant verwacht, om met plegtigheid de hand der prinses voor den Keizer te vragen. Het huwelijk zal in het begin van Augustus bij procuratie worden voltrokken, en de prinses zal door haren broeder naar Brazilië begeleid worden.

Van den 7den. In bijzondere berichten uit Odessa, tot den 20 Junij, wordt gemeld, dat de generaal *Diebitsch*, na het behalen van de overwinning van den 11 Junij, eenen parlementair naar den groot-vizier heeft gezonden. Omtrent het oogmerk dier zending waren de meeningen in Odessa verdeeld. Sommigen verzekerden, dat de bevelvoerende generaal ook door Z. M. den Keizer gemagtigd zoude zijn, om vredes-onderhandelingen te openen, en dat hij van het behaald voordeel gebruik zoude hebben willen maken, om de Turksche overheden tot een billijk verdrag te brengen, waardoor aan de eene zijde een einde werd gemaakt aan het bloedvergieten, en aan den anderen kant Rusland werd ontslagen van eenen oorlog, welke, naar mate dezelve voortduurde, meer en meer opofferingen vorderde. Anderen daarentegen meenden, dat de bedoelde zending geen ander oogmerk had, dan eene aanmaning aan de bezetting van Schumla, om de verschan-singen, op eervolle voorwaarden, aan de Russische troepen over te geven.

In Krajova heeft men den 18 Junij bericht gekregen, dat de Russen, welke Rachova hebben vermeersterd, die stad met den meesten spoed in staat van tegenweer hebben gesteld; dat hunne voorposten zich reeds tot Lomi hebben uitgebreid, en aldaar een' koerier hebben opgevangen.

— In de jongste berichten uit Konstantinopel wordt op nieuw melding gemaakt van het Russische fregat *Raphael*, hetwelk de kapitein-pacha veroverd heeft. Men voegt er thans bij, dat hetzelfde geen' weerstand geboden heeft, en dat de bevelhebber geen Rus, maar een Griek van geboorte is. — Van de terugzending der Russische krijgsgevangenen verhaalt men het volgende: De Grootvizier had bij de Russen aanzoek gedaan om de loslating van eenen zekeren Turk, en dezelve verkregen. Naauwelijks had de Sultan zulks vernomen, of hij had, uit eigene beweging, honderd krijgsgevangenen in vrijheid gesteld.

BERLIN den 5 Julij.

Z. M. de Koning heeft, ten einde de nadeelen te verhoeden, welke, met betrekking tot het vervullen van den militairen dienstplicht, uit het zoo menigvuldig onder onze jonge lieden plaats hebbende gebruik der brillen te vreezen is, bij kabinets-orde van den 6 Mei bepaald, dat zoodanige personen, wanneer zij

overigens tot de dienst geschikt zijn, ongeacht het gebrek van kortzigtigheid, onder de troepen gebragt en in het tweede gelid geplaatst moeten worden.

G R O O T - B R I T T A N J E.

LONDEN den 4 Julij.

Meermalen is gewag gemaakt van de omstandigheid, dat lagen steenkool, toevallig in brand geraakt, jaren lang onder den grond voortbranden. Iets dergelijks heeft plaats in de koolwerken tusschen Nieuw Sauchie en de rivier Devon, alwaar door deze oorzaak nu onlangs vier menschen op de schrikkelijkste wijs zijn omgekomen. Laastleden maandag morgen vroeg waren twee mans en twee vrouwen in de branden de mijn gegaan, om eenen wal of dijk op te werpen, waardoor men hoopte het brandende van het nog onaangestokene deel der kolen te scheiden. Zij waren hiernede bezig, toen plotseling het gewelf van den mijngang achter hen instortte en hen digt tegen het vuur insloot. Door eigene krachten te ontkomen was voor hen onmogelijk; doch het duurde niet lang, of hun toestand werd aan hunne bureu bekend en men begon te graven, om hen te verlossen. Ongelukkiglijk is de hulp te laat gekomen. Het eerste lijk, hetwelk men vond, was dat eener vrouw; de eene hand was haar van het ligchaam gebrand, dat overigens geheel in elkander geschroeid was. Iets verder vond men de tweede vrouw, en eindelijk, nader bij het vuur, de zwart gebrande lijken der beide mans, in elkanders armen gesloten.

— Van New-York schrijft men, dat het stoomfregat *Fulton*, in het dok te Brooklyn, niet ver van de stad, in de lucht gesprongen is, door de onvoorzigtigheid van een' matroos, die met eene kaars in de kruidkamer gegaan was. Van zestig menschen, die aan boord waren, zijn velen gedood en de overigen min of meer gekwetst. De officieren zaten aan tafel en er waren verscheidene vrouwen aan boord. Het schip is geheel vernield en er waren slechts drie vaatsjes beschadigd buskruit in de kamer.

Van den 8sten. De Portugesche legatie alhier heeft, bij gelegenheid van het ontvangen der aanspraak, door den Keizer van Brazilië bij de opening van het wetgevend ligchaam gehouden, openlijk verzekerd, dat Zijne Majesteit ongetwijfeld alles zal in het werk stellen, om zijne dochter op den troon van Portugal te plaatsen, waartoe Hoogstdezelve genoegzame middelen in zich zelven bezit en daarenboven magtige bondgenooten heeft, wier hulp hij kan inroepen. Zij spreekt stellig tegen, dat de Koningin naar Brazilië weder zal keeren, en houdt staande, dat Hare Majesteit in Engeland haar verblijf zal houden, terwijl zij de hoop uit, dat weldra de expeditie, door don *Miguel* naar Terceira gezonden, haar doel geheel zal missen, en dat de wel overlegde maatregelen, door de vrienden van het wetrijgezag genomen, den dwingeland spoedig den laatsten slag zullen toebrengen.

— Het gouvernement van D. *Miguel* heeft dépêches van St. Michiel, het vereenigingspunt van de troepen, tegen Terceira bestemd, ontvangen, inhoudende het bericht van de aankomst van den generaal *de Villa-Flor*, met een' talrijken staf, op laatstgenoemd eiland. Het schip, 'twelk deze dépêches heeft overgebragt, heeft den 23sten de schepen ontmoet, welke den 16den de Taag met de troepen hebben verlaten, doch dien dag niet verder, dan 65 zeemijlen van de rots van Lissabon verwijderd waren; — iets, 't welk de zeelieden, uit hoofde van de slechte uitrusting der bodems, in geen deele verwonderde.

— Het is in Ierland nog niet zoo rustig, als wel wenschelijk was. De benamingen, welke de partijzucht aan de lieden van verschillende denkwijzen heeft gegeven, zijn nog in zwang, en men beklagt zich niet zonder reden, dat de bij de wet en ook in schijn vernieuwde R. Katholieke associatie weder onder eenen anderen naam bijeenkomt.

— Het koopvaardijfchip *Cambrea-Castle*, naar de Indiën bestemd, is dezer dagen in het kanaal, uit hoofde het weigerde te wenden, op eene rots gedreven en gezonken. De passagiers zijn behouden, doch de lading en het schip, op 100,000 ponden geschat, zijn verloren.

F R A N K R I J K.

PARIS den 4 Julij.

De verantwoordelijke uitgever van den *Courrier Français* heeft gisteren geappelleerd van het tegen hem door de correctionele regtbank gewezen vonnis.

De auteurs van het dichtstuk, getiteld *de zoon des menschen*, zijn, op het appel van den procureur des Konings, tegen de uitspraak der regtbank, dat er geene reden bestond, om die schrijvers te vervolgen, door de raadkamer van het koninklijk hof van Parijs naar de correctionele regtbank verwezen.

De heer *Viennot*, verantwoordelijk uitgever van het dagblad *le Corsaire*, is door de correctionele regtbank veroordeeld tot eene gevangenis van 14 dagen, in eene boete van 300 fr. en in de kosten, ter zake van het plaatsen van een artikel, betreffende het proces van den *Courrier Français*, onder den titel van: *zosheden van beide kanten*.

— Eene telegraphische dépêche uit Toulon meldt, dat de van daar ter opsporing der Algerijnsche kapers uitgezilde schepen teruggekeerd zijn, zonder eenig verdacht gewapend schip te hebben gezien. De Fransche consul te Nice heeft van het bestaan dier kapers geene kennis bekomen, en al de van de Italiaansche kusten komende vreemde schepen, welke de kruisers hebben aangedaan, hebben verklaard, geene Algerijnsche schepen te hebben gezien.

— De heer *Rothschild* heeft het schoone kasteel van Ferrières, hetwelk aan den hertog van Otrante toebehoorde, voor 2,600,000 fr. gekocht.

— Heden liep op de beurs het gerucht, dat de bank van Frankrijk 50 millioenen tegen 3 prCt. aan het gouvernement zou leenen, en men schrijft aan dit gerucht bijzonder de verhooging toe van den prijs der 3 prCts op tijd.

— Te Toulon hebben er ongeregelheden plaats gehad onder de matrozen van Z. M. schip *de Conquérant*, welke, ten getale van 250 man, aan het bureau der prefecture hun ontslag uit de dienst gevorderd hebben. De prefect heeft hun geantwoord, dat hij zich hieromtrent aan den minister van marine zou wenden, hen tevens aanmanende, zich rustig aan boord terug te begeven. Hieraan hebben zij niet willen gehoorzamen, en zijn zij, na de wacht aan de poort, die zich tegen hun vertrek verzetten wilde, overweldigd te hebben, uit de stad vertrokken. Er zijn hen hier dadelijk twee detachementen van de landmagt en van de mariniers nagezonden, de posten verdubbeld, en de noodige bevelen gegeven, om alle verdere storing der rust voor te komen.

Van den 6den. Nadere berichten uit Toulon melden, dat men de oogenblikkelijke weer-spansigheid der matrozen van den *Conquérant* als reeds gestild kan beschouwen, en dat het grootste deel der zich aan de krijgstucht onttrekkende manschap reeds in onderwerping is gekomen en in de stad is terug gekeerd. Slechts de tegenwoordigheid van eenige officieren, die op den *Conquérant* gevaren hadden, dus luiden de brieven, is voldoende geweest, om de matrozen tot hunnen plicht te rug te brengen. Een van dezelve heeft hun hunnen te Navarino bevochten roem herinnerd, en hen de achting, welke de admiraal, die hen kommandeerde, voor hen voedde, voor oogen gehouden; deze met zachtaardigheid en beradenheid voorgestelde vermaningen hebben op de gemoederen meer uitgeregt, dan men met vijf- à zeshonderd bajonetten zou hebben kunnen doen.

— Toen het gebruik der bloedzuigers in de Geneeskunde hier te lande zulk eenen algemeenen opgang maakte, deed men dezelve aanvankelijk bij groote transporten uit Duitschland en zelfs uit Hongariën aanvoeren. Men schijnt sedert bedacht te hebben, om in Frankrijk zelf kweekerijen dier waterdieren aan te leggen. In den *Messageur* van gisteren leest men het volgende artikel: „De bijval, welken het stelsel van Dokter *Broussais* in Frankrijk verworven heeft, geeft zeer veel uitgestrektheid aan eenen tak van onzen handel, waarin te voren weinig gedaan werd, te weten, den verkoop van bloedzuigers. Te Handainville, in het departement der Maas, is een etablissement aangelegd, eeniglijk tot voortkweeking dier nuttige dieren bestemd. Drie aan elkander grenzende poelen dienen tot dit oogmerk, en bevatten meer, dan een millioen bloedzuigers. Uit deze moerassen wordt het grootste gedeelte der bloedzuigers getrokken, van welke men zich te Parijs en in de departementen bedient. Niet onbelangrijk is het te melden, hoe zij gevischt worden. Men begrijpt, dat, wanneer iemand het wagen wilde, om in het water te gaan en deze dieren met de hand te vangen, hij deerlijk geteisterd zou worden. Men hecht, derhalve, aan de punt van eenen langen hengel of stok een stuk roode stof, die reeds tot menschelijke kleding ge-

Te *Groningen*, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringe-straat. (Met *autorisatie*.)